

arra is, hogy az ajánlott sorrend betartásával lépésről lépésre haladva biztosan élvezhető az olvasó az egyszerű olvasmányoktól a már nagyobb felkészültséget kívánó, bonyolultabb művek megértése felé.

A Szabó Ervin Könyvtár olvasótervei minden tekintetben arról tanúszkodnak, hogy a könyvtár bibliográfiái elsősorban a városi olvasóközönség, azaz általában gyakorlottabb olvasók igényeit tartották elsősorban szem előtt a sorozatok összeállításakor. Igen örvendetes jelenség, hogy ennek ellenére már kisebb vidéki népkönyvtárakban is jó eredménnyel használják a Szabó Ervin Könyvtár olvasóterveit, mint ahogy erről folyóiratunk áprilisi füzetében Hajduhadháza könyvtárosa is jogos büszkeséggel hírt ad a könyvtáros-társaknak. Mindazonáltal talán nem volna felesleges, ha kisebb képzettségű olvasók és az ifjúság részére a jövőben megfelelő témakörökből, egy-egy témán belül 5—5 olvasmányt felelő külön olvasótervek is készülének, a fokozatos előhaladás szempontjainak következetes érvényesítésével.

A Szabó Ervin Könyvtár bibliográfiai osztálya által szerkesztett *annotált ajánló jegyzékek* közül három, nemrég megjelent kiadvány arra ad útmutatást, hogy mit olvassunk a testvéri népi demokráciákról: Romániáról, Csehszlovákiáról és a Német Demokratikus Köztársaságról. (Népszerű könyvészeti sorozat 5., 6., 7. sz.) A kiírtó bibliográfiai segédletek az általános tájé-

koztatást nyújtó legfontosabb műveket ismeretük, külön fejezetben a politikai és külön csoportban a szépirodalmi anyagot. Az olvasótervek esetén kifogásolt ilyen természetű kettéosztás itt nem jelent hátrányt a használhatóság szempontjából, hiszen az annotációk módot adnak arra, hogy a szerkesztő adott esetben megemlíthesse, melyek azok a művek, amelyek elsőnek és legfőképpen ajánlhatók a kezdő olvasóknak, illetőleg már egy-egy speciálisabb kérdés iránt érdeklődőknek.

A jegyzékek annotációi mind példamutatóan pártosak, politikailag kiélezettek; az anyagban való tájékozottság és a gondos munka jegyeit viselik magukon. Csak a terjedelmet illetően szolgáltatt némelyike bizonyos okot a kritikára, minthogy a mű tartalmának feltárása során az annotációk készítője néha túlságosan belemerg a részletekbe is. Ez esetleg arra csábíthatja az olvasót, hogy a kérdéses mű elolvasása helyett megelégedjék az annotációban elmondottak ismeretével. Pedig az annotációknak a könyvek olvasásához kell vezetnie az olvasókat, nem pedig azokat helyettesítenie.

E kis, csak úgy mellékesen említett fogytékosságtól eltekintve, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár ajánló bibliográfiai rendkívül hasznos, komoly segítséget jelentenek

HAJDU HELGA

PELLENGÉR

EZ IS KÁRTEVÉS

A tény a következő: *A Székesfehérvárott levő Fejér Megyei Könyvtárban »A Könyvtáros« márciusi számából a folyóirat megjelenése után egy hónappal még mindig mintegy kilencven példány hevert egy csomagban. Ezeket a példányokat a Megyei Könyvtár a hozzá tartozó népkönyvtárosok részére szizette elő, de nem juttatta el hozzájuk.*

Miért nem? — ez a kérdés. Nem volt módja rá? Ez nevetséges feltevés. Nemcsak postaútján küldhette volna szét őket, de személyesen is odaadhatta volna — a népkönyvtárosok időközben értekezleten is voltak a Megyei Könyvtárban. Miért nem adta hát oda nekik?

Megfelelünk rá. Azért, mert fikaronyit sem törődött ezzei az ügyel, a legkisebb gondja is nagyobb volt ennél.

A KÖNYVTÁROS c. folyóiratot, mikor az állam kiadja, komoly áldozatot hoz, azért, hogy a népet szolgáló könyvtárosok tájékoztatásával, irányításával, nevelésével emelje tudásukat, fokozza öntudatukat, hogy rajtuk keresztül, munkájuk által elősegítse népünk művelődését. Mikor a Megyei Könyvtár a folyóiratra előfizet — ismét az állam, a dolgozó államának pénzén fizet elő a folyóiratra. Tehát az, aki nem juttatja rendeltetési helyére a lapot, kétszeresen is anyagi kárt okoz az államnak.

De nemcsak anyagi kárt. A folyóirat visszatartásával megakadályozza azt, hogy a népkönyvtárosok elolvashassák, megakadályozza azt, hogy a folyóirat segítségével magasabb színvonalon láthassák el munkájukat; jobban, tevékenyebben mozdítsák elő népünk művelődését. Tehát hátráltatja, késlelteti azt, hogy népünk kultúrálttá váljék. Ezzel talán még nagyobb kárt okoz.

Reméljük, hogy a Fejér Megyei Könyvtár tanul az esetből, és tanulnak azok is, akik nemtörődömségből, hanyagságból, a dolgok halogatásából hasonló módon jártak el.